

det forekommer mig med Rette, som noget, der har været til Skade for dem. Baneanlægget Glyngøre—Nyköbing m. fl., og senest Banen mellem Hobro og Vøgtør betragtes som Forholdsregler, der ere vel stiftede til at forrykke de nedarbejdede og naturlige Samfærdsforhold, som Aalborg Bys Indbyggere mene, at man ellers altid tidligere har respektet ved Svørgsmaalet om Anlæg af Baner. Befolkningen foretager sig jo en Del for sin egen Regning for at vinde med, men ogsaa der mener man ikke at møde tiltræffelig Forstaaelse og Smøbekommenhed. Da man saaledes anskaffede sig en kostbar Muddermaskine for at holde Hals-Barre fri, hvilket jo kommer alle Limfjordsbøyer til Gode, — og det er jo lykkedes — stete det uden nogen Hjelpe til denne kostbare Maskines Anskaffelse; men ikke nok med, at man ikke fik nogen Hjelpe hertil, nej, uagtet det var den første Maskine af den Slags, der indførtes her i Landet, kunde man ikke en Gang opnaa Toldfrihed for den, altsaa, maatte man endog betale til Statskassen for at faa den. Nu kommer man altsaa og beder om, at der ved denne Bane maa blive hjulpet paa Egnen overfor Hobro—Vøgtør Bane, saa at denne kan blive til mindre Skade for den, paa samme Tid som den kun kunde blive Hobro og Vøgtør til Gavn, og desuden var den jo forudsat ved Hobro—Vøgtør Banens Vedtagelse. Fra dette Synspunkt mener jeg, at der kunde være nogen Anledning til at betragte det foreliggende Forslag. Der er jo nu yderligere opstaaet Krægt for, at det høje Ministerium skulde ville lægge en Dampfergeforbindelse fra Vøgtør til Aagersund og faa nøjes med en Stump Bane op til Sierritslev. Hvis det stete, kunde man vel sige, at Ulykken vilde være næsten komplet. Jeg føler det derfor som min Pligt at give alle disse — jeg kunde næsten sige — bitre Tølleiser Udtryk, som næres i disse Egne. Der er naturligtvis altid nogen Fare for Ensidighed tilstede paa det lokale Omraade, men det forekommer mig dog, at der i de mange Momenter maa erkendes at være en Del begrundet. I øvrigt maa jeg jo sige, at den højt ærede Indenrigsminister har stillet sig ret velvillig til, hvad der hidtil er fremkommet, og det vilde vist være overordentlig nyttigt, hvis han vilde tage sig af Befolkningens Sager i Vendsyssel, overveje om ikke deres Klager, i alt Fald for nogen Del, ere grundede.

Den højtærede Minister er jo selv Rigsdagsmand — oven i Købet en Rigsdagsmand, om hvilken man har strebet, at alle maa misunde den Kreds, som har ham til Rigsdagsmand — den højtærede Minister

wil derfor godt kunne forstaa, at Repræsentanterne for nordjyske Kredse virkelig have en overordentlig vanskelig Stilling til de af den høje Regering forelagte store Jærnbaneanlæg. Det er ikke saaledes, at vi — som han antydede — have sluttet en Overenskomst om, at vi aldeles ikke ville støtte Regeringen i dens Forslag — nej, det er langt mere godmodige Følelser i Sylland, som slet ikke sige, at de ikke ville betale de mange Penge, som skulle gaa med til Jærnbaneanlæg paa Sjælland og særlig ved Kjøbenhavn. De kunne ganske vist finde det paafaldende, at der skal udgives 5 Millioner af Statskassen paa en Bane til Helsingør; de kunne ganske vist heller ikke forstaa, hvorfor en Bane paa 4 Mil fra Slagelse til Børslev skal anlægges med en Udgift for de paagældende Beboere af kun 160 à 170,000 Kroner, og at Statskassen skal betale hele Resten — over 2 Millioner. De ere fremdeles noget forbløffede over de store Udgifter, som udføres til Kjøbenhavns Banestations Flytning og de deraf følgende Forandringer; men de sige alligevel ikke, at de ikke ogsaa nok fremdeles ville bidrage til disse store Udgifter, men de sige blot, at de selv dog ogsaa gerne vilde have Lov til, naar de betale det allerreste af Udgifterne, at faa nogle af deres egne, ikke ubestemte Duffer i Retning af Baner oplyste; og det forekommer mig, at det dog er en ganske medgørlig Position, de derved indtage. Jeg vil desuden bede den højtærede Minister om at betænke, hvorledes vor Stilling vilde være, dersom vi 11 à 12 Rigsdagsmænd derovre fra Vendsyssel kom over til vore Kredse, og vi paa Svørgsmaalet: Hvordan gif det? maatte svare: Ja, det gif saaledes, at vi jo rigtig nok stemte for de store Baneanlæg paa Sjælland, som Regeringen foreslog, men vi fik ikke noget af det, som I gerne vilde have! Jeg tror sikkert ikke, det kan være den højtærede Ministers Mening, at vi skulde kunne tænke paa at sætte os selv i en saadan Situation. Det er altsaa ikke for at „strømme“ — som jeg tror den højtærede Minister udtalte forleden Dag — eller for at sætte Stolen for Døren, at vi holde sammen, men det er en af vor Stilling, og af Forholdets Bestaaenhed ligefrem paabudt Nødvendighed for os, at vi i den Henseende — hvis vi skulde kunne sige, at vi have varetaget vore Pligter — ikke stemme for den højtærede Ministers Forslag, medmindre der dog hdes de Egne, som vi repræsentere, noget. Og jeg maa da gentage, at jeg heller ikke har faaet det Indtryk af den højtærede Ministers Udtalelser, at det ikke skulde være hans Mening at staa os bi. Jeg kommer vel ikke saa let i det Tilfælde